

ขนม

รศ.ดร.สืบพงศ์ ธรรมชาติ

พระธาตุเจดีย์หยอ

วันนี้ขนมเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงของหัวตนนครศรีธรรมราชและของประเทศไทย การเป็นเช่นนี้เพราะขนมมีปัจจัยสนับสนุน ทั้งปัจจัยทรัพยากรธรรมชาติและปัจจัยทางศิลปะและวัฒนธรรม ปัจจัยทั้งสองประการนี้เป็นสิ่งที่ดึงดูดใจให้ผู้คนและนักท่องเที่ยวต่างเดินทางกันไปอำเภอแห่งนี้อย่างไม่ขาดสาย สภาพการเช่นนี้น่าจะมีมาราวประมาณ ๕-๖ มาปี ผลดีที่เกิดขึ้นดังกล่าวนี้ต้องยกคุณความดีให้กับบรรพชนคนไทยสยามที่นครศรีธรรมราชที่เลือกทำเลที่ตั้งดินแดนไทยภาคใต้ในปัจจุบันเป็นที่อยู่อาศัยตั้งแต่ ราวก่อน พ.ศ.๕๐๐ จนกระทั่งปัจจุบัน

ดินแดนไทยภาคใต้รวมหมดทั้งคาบสมุทรสยามหรือคาบสมุทรสยาม-มลายูเมื่อก่อนคืออาณาจักรของไทยสยามนครศรีธรรมราชที่มีชื่อว่า ตามพรลิงค์ ศรีวิชัย และศรีธรรมราชมหานคร

ขนม อ่านว่า ชะ-หนอม จึงจะถูกต้องตามหลักการอ่านภาษาไทยของพจนานุกรมไทยฉบับราชบัณฑิตยสถานแห่งประเทศไทย อำเภอขนมห่างจากตัวเมืองนครศรีธรรมราชประมาณ ๔๐ กิโลเมตร ปัจจุบันมีถนนสี่ช่องจราจรตลอดถึงขนมตลอดถึงจังหวัดสุราษฎร์ธานี การเดินทางไปอำเภอขนมจึงสะดวกสบายกว่าเมื่อก่อนมากทีเดียว หากตั้งหลักออกจากอำเภอเมืองก็นั่งรถผ่านอำเภอท่าศาลาและอำเภอลิขิตก็ถึงขนมตามตั้งใจ ทั้งสามอำเภอนี้คือ

ดินแดนศูนย์กลางของอาณาจักรไทยสยามโบราณทั้งสามดังกล่าวก้าวแล้ว ระหว่างทางจากตัวอำเภอเมืองถึงอำเภอขนอม จะผ่านโบราณสถานสำคัญร่องรอยความเจริญรุ่งเรืองของอาณาจักรเก่า ไม่ว่าจะเป็นพรลิงค์ ศรีวิชัย และศรีธรรมราช มหานคร เช่น โบราณสถานโคกลาน โบราณสถานตุมปัง โบราณสถานบ้านเนินอิฐ ทั้งสามแห่งนี้อยู่ในอำเภอท่าศาลา โบราณสถานเขาควา อยู่ในอำเภอลิขิต และในดินสีกองไปยังมีโบราณสถานอีกไม่ต่ำกว่า ๓๐ แห่ง ในพื้นที่บริเวณ สามสี่อำเภอนี้รวมทั้งนบพิตำและขนอม จึงกล่าวได้ว่านี่คือดินแดนโบราณของคนไทยสยามที่ผู้รับผิดชอบจัดตั้ง ช่วยกันดูแลฟูมฟักให้ดี เพื่อเป็นมรดกทางวัฒนธรรมตกทอดไปสู่รุ่น ลูก หลาน เหลน โหลน ลื้อ หลีด และหลีบ (ภาษาไทยบางคำได้รู้จักจากอำเภอจุฬาภรณ์ นครศรีธรรมราช และพี่น้องไทยสยามหรือไอรังเลียมในมาเลเซีย)

นอกจากสองข้างทางไปสู่อำเภอขนอมจะมีมรดกทางศิลปะและวัฒนธรรมสำคัญดังกล่าวแล้ว ยังมีธรรมชาติ ที่สรวด์ประทานให้มาอีกมากมายไม่ว่า พืชพันธุ์ไม้ที่เขียวชอุ่มชุ่มชื้นสองข้างทาง ทะเล และภูเขาทั้งเขานัน เขาหลวง และเขาลูกเล็ก ๆ อีกไม่น้อย ธรรมชาติในส่วนของอำเภอขนอมนอกเหนือจากสิ่งดังกล่าวแล้วคือหาดทรายชายทะเล ตลอดแนวหลายกิโลเมตร ไม่ว่าจะเป็นหาดในเพลา และหาดท้องเนียน เป็นต้น หาดทรายเหล่านี้ล้วนสร้างความประทับใจ ให้กับผู้ที่ได้ไปถึงได้สัมผัสอย่างใกล้ชิดทั้งสิ้น เมื่อไปถึงหากมิได้เล่นน้ำทะเลเพียงแต่นั่งดูคลื่นระลอกกับสายลมริมทะเล และนั่งดูเรือที่เคลื่อนระยะไกลและใกล้แล้วก็สดชื่นบันเทิงในอารมณ์แล้ว นอกจากนี้ยังมีอาหารสดๆ ให้ได้รับประทาน ที่ทำให้เกิดความสุขในเรื่องการกินอีกด้วย ประกอบกับที่พักก็มีหลากหลายให้เลือกได้ตามใจชอบและฐานะทางเศรษฐกิจ ไม่ว่าจะระดับพอมือพอกิน ระดับเหลือกินเหลือใช้ หรือระดับเกินเหลือกินเหลือใช้ ล้วนมีพร้อมให้บริการ ขนอมปัจจุบัน จึงมีความพร้อมในการรองรับผู้ไปเยือน อีกทั้งผู้คนก็มีน้ำใจ ยิ้มแย้มแจ่มใสต้อนรับทั้งผู้ไปเยือนไม่ว่าไทยหรือ ต่างประเทศ

ธรรมชาติที่สำคัญอย่างหนึ่งของขนอมที่ค้นพบกันมาเป็นเวลาประมาณ ๘-๙ ปี มานี้มันคือปลาโลมาสีชมพู หรือที่เรียกกันเป็นทางการว่าปลาโลมาอิรวดี ปลาโลมาสีชมพูจะขึ้นมากินอาหารเป็นลูกปลาเล็ก ๆ บนชายฝั่งหาดต่างๆ ของอำเภอขนอม ครั้นสายก็ลงไปอยู่ในที่ลึก ชาวขนอมที่เห็นปลาโลมาครั้งแรกๆ ก็นำเรื่องนี้ไปเปิดเผยต่อสาธารณะ ทำให้เกิดการส่องเรือดูปลาโลมา เริ่มจากเรือส่องดูปลาโลมาเพียงไม่กี่ลำจนมีการตั้งกลุ่มเรือดูปลาโลมามากกว่า ๓๐ ลำ ในปัจจุบัน ในการไปดูปลาโลมาเมื่อก่อนจะทุลักทุเลมากทีเดียวเพราะถนนหนทางไปยังท่าเรือสองท่าที่มีเรือรับจ้าง ส่องดูปลาโลมานั้นมิได้มีการทำให้อยู่ในสภาพที่ดี เป็นถนนลูกรังบนดินมากกว่าถนนลาดยางบางๆ เมื่อประมาณ ๔ ปี ที่ผ่านมามีผู้เขียนได้รับรู้เรื่องปลาโลมาสีชมพูก็อยากไปดูให้เห็นกับตาเป็นบุญตา จึงพยายามถามตามโรงแรมต่างๆ

เพื่อหามัคคุเทศก์นำไปดูปลาโลมา (ชมปลาโลมาเพราะบางครั้งมันเดินรำให้ดูด้วย) แต่ได้รับคำตอบที่ไม่สมหวัง เพราะบอกว่าไม่ใช่ดูดูปลาโลมาต้องไปตรงดูและต้องออกไปไกลๆ ด้วยความอยากรู้อยากเห็นเมื่อได้รับคำตอบเช่นนั้นบ่อยๆ ก็เหนื่อยใจ จึงตัดสินใจขับรถไปเองพร้อมสมาชิกในครอบครัวอีก ๒ คน ขับจากในเมืองไปขนอม แต่เมื่อเข้าเขตขนอมไปท่าเรือระยะทางประมาณ ๒๐ กิโลเมตร ถนนอยู่ในสภาพที่น่าสงสารมากคือเป็นถนนลูกรังปนดิน ดังกล่าวเสียส่วนใหญ่ และเป็นหลุมเป็นบ่อตลอดระยะ ถ้ารถใหม่ก็จะใจหาย และถ้ารถเก่าๆ ก็คงมีปัญหา อย่างไรก็ตามผู้เขียนก็ขับรถค่อยๆ คลานไปจนถึงท่าเรือท่าประทับ และลงเรือรับจ้างราคา ๘๐๐ บาท(ขณะนั้นขณะนั้นราคา ๑๐๐๐ บาท) เพียงไปริมฝั่งก็เห็นปลาโลมาสีชมพูและสีเทาอีกหลายตัว สรุปรวมแล้วได้เห็นเกือบ ๑๐๐ ครั้ง ได้ถ่ายภาพเอาไว้และส่งต่อทางอินเทอร์เน็ตทั่วไป และส่งอีเมลไปยังบุคคล เรื่องปลาโลมาสีชมพูจึงเป็นเรื่องที่น่าสนใจอย่างยิ่งอย่างหนึ่งของอำเภอขนอม หากไปถึงสายหน่อยก็ต้องนั่งเรือไปดูห่างฝั่งออกไปจึงจะได้เห็น บางคนที่ทำเรือท่าประทับกล่าวว่า “ใครได้เห็นปลาโลมาถือได้ว่าเป็นบุญ คนมีบุญถึงได้เห็นปลาโลมา” เรื่องดูปลาโลมาก็ยังมีคติให้ ได้คิดว่า ทำบุญเอาไว้จะได้เห็นปลาโลมา(โดยเฉพาะสีชมพู) ที่ผู้เขียนไปดู ๕ ครั้งพร้อมครอบครัวและญาติมิตร เพื่อนๆ บ้างนั้น ได้เห็น ๔ ครั้ง ทั้งสีชมพูและสีเทา มีอยู่ครั้งหนึ่งไปถึงสายประมาณ เกือบสิบนาฬิกา ต้องออกจากฝั่งไปราว ๕ กิโลเมตร ได้เห็นฝูงปลาโลมาเดินรำให้ดู คล้ายๆ ที่เขาฝึกในบ่อโลมาสวนสนุก ดังนั้นการดูปลาโลมาจึงเป็นเรื่องน่าสนใจมาก และเป็นครั้งแรกในชีวิตที่ผู้เขียนได้สัมผัสกับปลาโลมาอย่างใกล้ชิดในทะเล

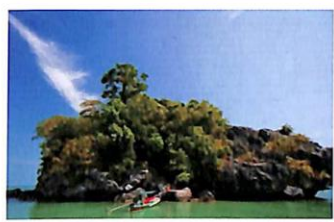

เดินทางไปขนอมนอกจากได้ชมธรรมชาติที่งดงามพร้อมหลายอย่างดังกล่าว หากลองเรือชมปลาโลมาก็จะได้ไปไหว้หลวงพ่อดาวที่เกาะนุ้ยใน และที่ทางขึ้นเกาะมีป้ายข้อความว่าบ่อน้ำจืด และนี่น่าจะเป็นที่มาของประโยคที่ว่า “หลวงพ่อดาวเหยียบน้ำทะเลจืด” ในช่วงที่ท่านเดินทางทางเรือสงขลา-อยุธยา ในเรือขาน้ำจืดท่านใช้เท้าเหยียบลงบนพื้นน้ำทะเลแล้วผู้ไปด้วยก็ตกใจและเป็นน้ำจืด ไปขนอมจึงเท่ากับได้ต่อชีวิตให้ยืนยาวและเป็นสิริมงคลแก่ชีวิตด้วย

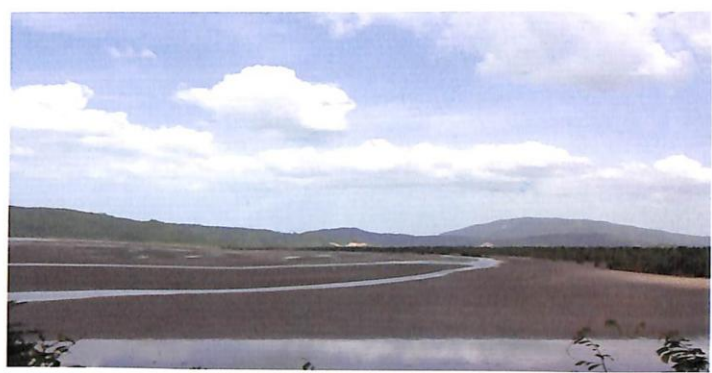

สืบพงศ์ ธรรมชาติ. “ขนม” นครศรีธรรมราช. ปีที่ 44
ฉบับที่ 8 สิงหาคม หน้า 34-37.

เมื่อได้ไปกราบหลวงพ่อทวดที่คนไทยทุกภาคต่างบูชา นับถือว่าถ้ากราบบูชาท่านผู้นั้นจะมีแต่ความสุขและปลอดภัย
จากภยันตรายทั้งปวง แต่ก็ต้องอย่าไว้ว่าหลวงพ่อทวดท่านคงรักษาคนทำความดีเท่านั้น คนที่ทำความชั่วท่านก็คงไม่
รักษา เพราะท่านสอนคนให้เป็นคนดี ตามพระสัมมาสัมพุทธเจ้าโคตมะ

สง
พระนครศรีธรรมราช

อ่าวท่าเรือ ท่าประทับเวลาน้ำลง

๓๓/